

virken af domsmænd. Begrundelsen for ændringen er, at erfaringerne har vist, at disse sager, der ofte indeholder meget udviklede regnskabstekniske spørgsmål, er mindre egnede for nævningebehandling.

Til nr. 14.

Bestemmelsen svarer til § 702, stk. 1, idet kompetencen til at overflytte en straffesag fra én nævningekreds til en anden inden for samme landsretskreds dog henlægges til landsretten i stedet for til højesteret.

Efter at forslaget har afskaffet den særlige tingordning til behandling af nævningesager, er § 702, stk. 2, udeladt som overflødig, idet en sag herefter altid vil kunne fremskyndes ved rette værneting.

Til nr. 15.

Ændringen skyldes en forrykkelse af stykbetegnelsen i straffelovens § 229.

Til nr. 16.

Når den særlige tingordning afskaffes, kan man ikke som foreskrevet i § 831, stk. 3, i en påtegning på anklageskriftet angive det ting, på hvilket domsforhandling ventes foretaget. Da det endvidere ikke kan være nødvendigt som foreskrevet i § 831, stk. 3, at forsyne anklageskriftet med påtegning om, at domsforhandling skal foregå for nævninger, er § 831, stk. 3, helt udeladt.

Til nr. 17.

Bestemmelsen svarer til § 832, stk. 2, idet der dog åbnes mulighed for at forkynde anklageskrift og stævning samtidig også i tilfælde, hvor dette vil betyde, at forkyndelse ikke kan ske straks efter sagens tingfæstning. I så fald skal tiltalte ved anbefalet brev underrettes om tiltalen. Samtidig forkyndelse af anklageskrift og stævning betyder en besparelse, idet man undgår, at stævningsmanden skal henvende sig til tiltalte to gange i samme sag.

Bestemmelsen i § 832, stk. 3, er flyttet til § 840, stk. 1.

Til nr. 18.

Ændringen er en følge af ophævelsen af den særlige tingordning til behandling af nævningesager.

Til nr. 19.

Ændringen er begrundet i den samtidige ændring af § 702, stk. 1.

Til nr. 20.

Bestemmelsen i stk. 1 om, at retten giver statsadvokaten meddelelse om sagens berømmelse, er nødvendiggjort af ophævelsen af den særlige tingordning til behandling af nævningesager. Bestemmelsen om underretning om eventuel forsvarerbekikkelse svarer til § 832, stk. 3, 1. pkt., idet der dog gives udtrykkelig hjemmel til den i praksis i vidt omfang anvendte fremgangsmåde, hvorefter underretningen til tiltalte sker ved en påtegning på det anklageskrift, der forkyndes for tiltalte.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til § 840, stk. 1, og § 832, stk. 3, 2. pkt.

Til nr. 21.

De ophævede bestemmelser er erstattet af bestemmelser i forslagets nr. 8, jfr. bemærkningerne hertil.

Til nr. 22.

Henvisningen til § 79 tilsigter en klargøring.

Til nr. 23 og 24.

Bestemmelserne i § 926, stk. 2-5, og 927, stk. 2, erstattes af henvisningen til §§ 832 og 840.

Til nr. 25.

Den i § 832, stk. 2, nævnte fremgangsmåde er ikke praktisk i ankesager, og det foreslås derfor bestemt, at genpart af anklageskriftet i disse sager som hidtil i alle tilfælde straks skal forkyndes for tiltalte.

Til § 2.

Det foreslås at lade loven træde i kraft den 1. januar 1963, således at de nye grundlister, domsmændslistes og nævninge- og domsmændslistes får gyldighed fra denne dato.

Bestemmelserne i lovens § 1, nr. 9, 10 og 15 har ingen sammenhæng med reglerne om nævningers og domsmænds udtagelse. Det foreslås derfor, at disse bestemmelser træder i kraft den 1. juli 1962. Retsafgiftslovens kapitel 6, der erstattes af bestemmelsen i § 1, nr. 9, foreslås samtidig ophævet.